



Hans (Harry, Henri) Hartog is geboren op 3 april 1926 in Brussel, België. Hij was de zoon van Levie Hartog (1893-1941) en Elizabeth Goudstikker (1889-1930). Zijn ouders trouwden op 11 juni 1923 in Bergen op Zoom. Hij had een zusje Rosalie Rebecca (Brussel, 17 april 1924). Hun moeder overleed in 1930 in Bergen op Zoom. De kinderen kwamen terecht in het Centraal Israëlitisch Weeshuis.

Dit weeshuis aan de Utrechtse Nieuwegracht 92 werd op 1 augustus 1871 geopend. Het was een landelijk weeshuis voor Joodse kinderen vanaf zes jaar. Na de Kristalnacht in Duitsland in 1938 kwamen in het weeshuis dertig gastkinderen die uit Duitsland waren gevlucht. Günther Kraschewski en Egon Wolff zaten bij deze groep.

Fred Meijers zorgde er in 1938 voor dat 8 kinderen van het Centraal Israëlitisch Weeshuis lid werden van Scouting. Zij vormden samen met andere Joodse jongens groep 7, Willem de Zwijgergroep, in Utrecht. Deze groep had de bijeenkomsten op zondag i.p.v. zaterdag. Elias Heijmans, Max Andriessse, Günther Kraschewski, Gert Littmann, Hans Hartog, Jacques de Wilde en Egon Wolff waren hier verkenners. Op de foto staat hij op de middelste rij links. Ook Helmuth Alexander was mogelijk lid van deze groep.



Begin 1942 had het weeshuis ongeveer vijftig kinderen en dertig gastkinderen.

In oktober 1942 had het Centraal Israëlitisch Weeshuis via de Joodse Raad te horen gekregen dat ze het weeshuis op last van de Zentralstelle binnen een week moesten ontruimen. Op donderdag 15 oktober vertrokken de kinderen met het inwonend personeel naar een godsdienstschool in Amsterdam, achter de Nederlands Israëlitische Hoofdsynagoge aan het Jonas Daniël Meijerplein. Enkele maanden later, op 25 januari 1943, verhuisden ze naar het Centraal Israëlitisch Weeshuis aan de Geldersekade. De uit Duitsland gevluchte kinderen gingen direct naar Kamp Westerbork. Nog geen maand later, op 10 februari 1943, moest ook dit weeshuis worden ontruimd. "Er kwamen grote vrachtwagens voorrijden en je had maar in te stappen," vertelde één van de kinderen later.

Hans en zijn zus wisten te ontkomen en doken waarschijnlijk onder. Ze overleefden de oorlog.

Hans trouwde met Yvette van Assche. Hij is overleden op 4 augustus 1995 in Brussel.



Voor het voormalige Centraal Israëlitisch Weeshuis werden vijf Stolpersteine geplaatst. Eén voor de zeventig weeskinderen en hun tien verzorgers, en vier voor de familie Themans, die bij de kinderen bleef toen deze gedeporteerd werden.

Zijn naam staat op het Joods Monument in Utrecht, samen met de andere joodse slachtoffers van het Centraal



Meer informatie

- [\[52252\] \(stenenarchief.nl\)](#)
- [Elisabeth Goudstikker \(1889-????\) »](#)
- [Stamboom Schepers-Bergmans »](#)
- [Genealogie Online](#)
- [Holocaust Survivors and Victims Database -- Harry HARTOG \(ushmm.org\)](#)
- [weeshuis - Jewish monument Utrecht](#)
- [Joods Utrecht 15-06-2017 EXT II AA.pdf \(dutchjewry.org\)](#)
- [Lijst van Stolpersteine in Utrecht \(provincie\) - Wikipedia](#)
- [Utrecht, Joods Monument - Nationaal Comité 4 en 5 mei : Nationaal Comité 4 en 5 mei](#)

Boek: Voorbijgaand verblijf, joodse weeskinderen in Oorlogstijd, Frans Crone 2005.

Foto: Een groep Padvinders van het Centraal Israëlitisch Weeshuis met op bovenste rij, tweede van rechts Elias Heijmans.

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.